

... et capinas nolite sperare
ne si affluerit nocte or
Sicut locutus est Iesus huius
qua potitas dei est et tibi con
miseratio: qui tu credis in
ipsa uera opera sua. **Proptera dominus**
Ora. **A**gnis meus: ad te de li
uimus. **S**icut uerbi tuus
in terra deserta in vi
ta agnosa sic in sancto appre
ndi: ut in denuo uirtutem suam
giam uiam. **Q**uoniam nichil
miseratio tua sup uitas: h
occa laudabimur te. **S**ic lenocin
er in vita mea: et in nomine
tuo. manus meas. **E**ritis ha
bit et pinguedine replicabit an
te. **R**. et labris exultacionis lai
bit os meus. **S**ic memor fin
itum memini non metuere
malorum in te: quia fuisse adiu
tacum. **E**t in uelatione alie

132,5(4947)

II / 132

AUGUSTI
GYMNASII
GORLICENSIS
PALASTRA
ORATORIO-POETICO-SCE-
NICA,
b. e.
EXERCITIA
ORATORIA, POETICA, SCENICA,
aut in *Perorantium* *Catēdra*, aut in
Theatro Scenico,
Florentissima Juventute Scholastica
Gymnasii Gorlicensis,
Doctrinæ *intrada* instauratæ ac publicatæ
DECENNIVM ULTIMVM,
AUDITORIBUS ac SPECTATORIBUS
ERUDITIS,
PRÆSTITT E
M. CHRISTIANO FUNCCIO
RECTOR E GORLIC.
pleraque anno 1800 compertos, b.e. è prompta
memoria, exhibita.
Tomus IV

ГРДОИ
БЫИМО
СВИДЕЯО
ЛЯТЕЛЯ

АГІЯНІЗ
ДИСАДІЯ, АЯОІД

АГІЯНІЗ
ДОГІВІ, АГІЯНІЗ
АГІЯНІЗ
ДОГІВІ, АГІЯНІЗ

258

ORATIO EUCHARISTICA CIRCA,

qua

Serenissimum ac Potentissimum Principem Savantie,
WILHELMUM HENRICUM;

Knus

ex Ordinibz Protestantium Anglia
nomine publico

post exoptatissimum Conciensem ad ventor
salutare,

eideng debitas pro recuperata Anglonem libertate
gratias agere fingoibz,

ad faciem

ORATIONIS CICERONIANE.

Pro M. MARCELLO quondam habita
Marte proprio conscripta.

CHRISTIANO Davide Funccio.

Goth. luf.

x

CHRIS

D
Inturni silenti,
sed partim dolore
habet hodiernus dies p
ansuetudinem, tam in
caum perturbatione
quintian, Nos, hemi
cessum. Et qui i
nus Anolicarum sta
pet, indecessu erit oeu
sti hic ipse dies, qui
impressit gravis desig
in nostrorum in his t
robis, et sane magnis
tum te hilarum. C
eti Numer votis ac
strom curis, quas e
ritis et vitor adve
tendisse coelum, veh
eruli, queris inredi
cundissime salutem.
Anolia te salutem.
Purum, non Anolonum
vniuersitatem
celebamus, ac vi
non in eadem sic fortis
pionec fas esse credere
ubi Religio ac funde
tur ergo, serenissime
laz, pristini statu co
stare de Patria spe
intelligimus enim omnes
vincientur, tam ac
molestius antelabim
extrem! C fortissimum
legum vel singulariter
allo laudis gehere
ingenii flumen, nulla
qua non dicar exo
nos taner i affirm
emus ea, quam hoc

Dinturni silentii, serenissime Princeps, quo his temporibus non verecundia ali-
si partim dolore, partim timore, usi erant, sicut hodiernus dies attulit.
Habuit hodiernus dies pro priscino nostro dicendi more mitum. Tamen signaver
confutacionem, tam insitatem, maiusq; clementiam, tamen in sermone rerum hu-
icum perturbatione animis modum, tanq; deniq; incredibiliter ac fermio divinam
sentiam, Nos, humillimi Celsitudinis Tuae Clientes, nullo modo taciti pateri-
sufficiuntur. Et quod id omne materirent silentio? Ecce n. in perturbatissimo hoc
suum Anglicarum statu nosq; es Anglicam nostram; nostros, Hollandorum copiis
patet, in dreyfus et oculos: qui dudum in animis nostris fortissi ac hilaris aduersus
esse hic ipse dies, qui exoptatissimum Tuum, Domine, nobis attulit adventum nostrum
ingressit quoque desiderius ac votis: ut incolunem Te, Satorum et Statorem re-
molum in his terris optimam maximam, videre hodie contingeret. Condigit
nobis, et sane magnam nostram cum connotacione: ut videamus Te fortis, ut re-
mung Te hilare. Quid proinde Protestantiorum non triumpharet: quod belliger-
ent Numeri votis ac desideriis nostris subsenserit? Quid, sollicitis animonum
suum curis, quas tergescit pro celissimo nostro Princeps, ut salvo, ut fortunato
victor adventaret gloriosissimus, universi ac singuli gessimus, serenus
prospero celum, vehementer hor gaudent? Gaudemus nos universi, triumphamus
singuli, querimus incedientem hodie fausto fidere vicem, inter mille tribulias
ad uitam salutarem. Salutem utiq; Te ut Patrem patricie, ut Protectorem
Angliae Te salutem. Divinitus namq; nobis tanto Patre dato ac Protectore felici-
ssimo, non Anglicorum, Scotorum ac Hibernorum solum, sed et Protestantiorum
conium autoritatem vindicaten, libertatem item eonvenien restitutum, credimus.
Tollebamus sibi, ac vehementer angebamus: cum videremus Protestantiorum statum
non eadem esse fortunatum, quam in olim fuisse. Persuaderemus nec nobis poterantur,
nec farre credere ducebamus: quod nos veraremus in veteri adhuc Anglia:
Religio ac fundamentalis Regni leges sancte colerentur, obserwarentur.
Ex quo, serenissime Princeps, Tu quis es: qui nos Angliae, Anglicam nobis restitu-
es, pristini statu conservandis Protestantibus interclusam aperte, et his omnibus
tunc de Patria sperandum certissimum quod sionum quoddam tecum affers.
In illo regno enim omnes non paucis signis: Te cum Libertatem Anglicano Populo
consecutur, cum autoritatem dignitatibus, tortis Populi tuis vel periculis,
vel molestiis antelabrum adventasse. O indulgentissimum Te Patria, nostra
petrem! O fortissimum N. Britanniae Protectorem! O libertatis vindicem gloriosissimum!
Ecquis vel singulari prudentia, vel clementia, vel praeceps a pietate, vel
illo laudis genere Te praestans? Secundum quaque nulli tamen
ingenie flumen, nulla dicendi aut scribendi tanta vis, tantaque sit copia:
qua non dicari exornare, sed enarrare Tuas, Domine, res geras possit:
nos tamen si affirmamus, atq; hoc pace Tuam dicimus, non ullam in his
annis ea, quam hodierno est consecutus die, ampliorem esse.

TRACTATIO.

Solennus nos, nos humillime Tui Clientes sicut ante oculos ^{nobis} posse, id est libet
crebris usurpare sermonibz: omnes nosborum Regem, omnes exterarum gentium
omnes genere ac virtute illustrissimum Hollandie Dacum res gestas canam
nec Martis felicitate nec confiendi celestitate posse confiri. Quid? Quid et
bis ipsi perfidere haud possim: nam disiectas temas ciliq; cuj; non nra
potuisse peragari, quam tuis, ne dicam, cursibus, sed victoris illustrate sunt
Illustrate disiectae sunt teme victories Tuis: quas quidem nisi nas ita magnas ex
fitemur, ut easdem nulla cupram mens aut cogitatio capere posset, amens
sem, omnis humanitatis sensu carentes. Sunt namq; ha; ipse majores: dicit, majores
coitatu, majores aui ita. Repenitentur genem non pauci. qui bellicas extenu
re verbis solent laudes, easq; detrahere. Dicibus, communicare eum militibus
propria fuit Imperationem. Fuerat signum multum in armis militiam ratio
nationem auxilia, classis et communitatis: vendicat sibi maximum ferme partu
pore qz, suo fortuna sit, q; viresq; prosperè gestum est, id pene omne dicit satis.
Iam tunc vero huius glorie, glorie huius ac victorye divinitus date, quam non ita
puden; adepto, socium habes neminem. Totum hoc, quantuncumq; est, quod em
maximum est, totum, ingram, tuum est. Nihil profecto Tibi ex ista lude brevi
Brabantiorum canon capitanum Dux, Comes et Schonberg, nihil tot Capitanei maxima
goot numerat Belgiorum, nihil in Regem armata Anglorum copia, nihil Hollandorum
turne decerpunt. Quid etiam vel ipsa rerum humanarum domine, fortuna, in hanc longitanta est: ut n
se societatem gloria offere detrectat, Tibi cedit, tuum se esse totum et proprium
tur. Unquam n. temeritas eum sapientia commisetur: nec ad consilium cuiuslibet non conficit
admittitur. Domusq; Princeps potentissime, inuenito Marte potentissimas Regis
multitudine sua ferè innumenabiles: turbanum hanon tubas ac faces sine pugna de
victori impuer illorum abatorem, qui nihil non nigrum tragoere merito creduntur. Dolores jam ante' pugna
gregem, regnoq; extirasti: Regem ipsum, omni armatorum Vicorum genere inserviunt. Ego egrediem,
sine eade, sine sanguine vici. Vici Tua, qua polles humanitate ea, qua et natura, ipse cognitus ser
et conditionem, ut vinci possent, habebant. Nulla quippe tanta est vis, tanta copiaq; nostram, nas
qua non mansuetudine ac humanitate singulari debilitati frango possit. Atq; caelum, quod
natam ac datam victorian temperare, jacentem in desolatae provinciae, que, pugnae vici iure truc
doribus, q; voluntatis olim habuerit, vix dici potest, non modo extollere, sed angustie iicitur unus es
plificare etiam ejus pristinam dignitatem, granti res est negotii? Hec qui faci
etiam non modo summis viris comparant, sed et semillionum. Et O judicamus. Janus
utiq; Nos Te, serenissime Domine, dicit semillionum: qui ad incitas fermie redactam
olior nostram, nostram Patriam, ab intentu vincisti: qui in pristinam restituisti
tum id: quod abrogatum iniquum sicut putabant multi. Per enim immortales
Deum, qua Aethlia species? qua oppidorum celebitas? qua regionum forma
qui agri, qua fruges? qua per totum terrarum orbem celeberrima Urbs, et
pulchritudo? qua Reipubl. dignitas? qua nostra, Regni Proceres, autoritas factura
isset: nisi serenissimus hic Princeps adventasset, nobis j; ope sua ac consilio succi
nisset? Sed tamen bona valetudo jucundior est his, qui e gravi morbo recreati sunt
qui nunguani agro fuerint corpore: sic ea omnia desiderata magis, quam aff
punctata, delectant. Quærat, q; haec pertineant, aliquis? Et peritinent: ut int
re possit, neminem in nobilissima ac splendissima hac Procerum Conci
tuta esse eloquenter, neq; tam divino ac incredibili dicendi genere: qui lat
tanti Principis benignitatem non modo augere aut ornare oratione, sed exulta
re aut congevi possit. Celebrabitur ergo singularis haec Tua, illustrissime

260

ceps, clementia non solum nostris, sed penè omnium Protestantum populorum
nobis piorere, id est libe-
res exterarum genti-
res ceteras can-
didus. Quid ei-
liger eujusnam na-
illustrata sunt
nas ita magnas ef-
pere posso, amissi-
tiones dictu, majoris
gri bellicas exti-
re cion militibus, u-
nus militiam vidi-
man ferme partit
re omne dicit suu-
arie, quoniam non i-
mung est, quod ex ista lude, tenui-
tot Capitanie mo-
e, nihil Hollandon-
minia, fortuna, in
totam et proprie-
ad consilium confi-
tentissimos Regis
fuerit, quae ex-
tate, quae et nati-
ta est vis, torta copi-
possit. Atu, coelum
provinciam, que
voco extollere, sed
istius restituisti
Per enim immortali-
regionem formam
emna Urbis, con-
s, autoritas futura
ac consilio suc-
rbo recreati sunt
magis, quam affi-
pertinent: ut inter
rocerum Concilium
di genere: qui te-
ta, illa tristissime
ceps, clementia non solum nostris, sed penè omnium Protestantum populorum
vis atq; linquis, neq; illa unquam acta de Tuis conticeset laudib;: quæ, nescio quo-
c, etiam dicta audiuntur, aut duon leguntur, obstrepi clamore militum omnium
et bubarum sonò. Atq; cùm nos, aliquid clementer, mansuetè, pustè, moderate,
sunt factum esse, in tantâ victoria, quæ naturâ insolens est et superba, aut au-
tum aut legimus; quod studio, proh Deum atq; honum fidem non modo in rebus ver-
tit, sed etiam in fictis intendimus: ut eos saepè, quos nunguan vidimus, diligamus.
Te, serenissime Princeps, quem intuemur presentem; cuj; mentem benovo-
lentia, tantu beneficio, et os certim. Ut quicquid Regis Hispaniæ fortuna religiæ Patriæ
hostie, esse salutem velis. Quibus proximè laudib; Te efferen? Quibus studiis te
segnemur? Quod benevolentia complectetur? Nostra certè, ut mihi videatur,
huij Tibi gratias agere oestivunt: quod brevi tempore futurum sit: ut intra
Majorum autoritas ac felicitas restauretur. Ego dem, cùm tot Protestantum
godgrot meliora optarent Anglia fata, lacrymas videremus, pristinæ li-
tatis ac Religionis nostræ recte effudit memoria: quam Tu, Domine, nunc
victoribus suis armis reddidisti, eandem ab oblivione penè vindicasti.
Igitur dies hic: quem anxie ducem expectavimus, sed cum auxiliis tardem nobis
dedit Deus: ut maximis et innumerabilib; gratulationib; exciperetur. Et et hoc
victoribus suis propriæ: coetere r. Duce Te gesta magna quidem sunt, sed tamen multo
comitatibus exornata. Atq; huij ipsig rei quoniam Tu idem Dux sis ac Tutor,
tanta est: ut nulla eidem æquè ac tropæis, monumentisq; tuis, allatura sit
debasit, tantum alletora sit laudib;. Nam, quoniam coeteros omnes bellorum
merito creduntur, tamen antea pietate et misericordia vicenis, hodiemo die Te ipsum vicisti.
Ipsam signum viceris, hoc dican, non perinde intelligi audire possit, atq;
ipso creitans sentio. Ipsam signum viceris videntes idem liber-
testram, nos quoque concaves, pertinaces non paucos inq; precipitia sua
merentes, nobis reddidisti. Tantè enim, cùm ipsig victoria conditione omnes
victi jure trucidentur, clementia Tuæ judicio si et ipsi conservati sunt.
victoribus suis invicto, invictissime Heros à quod m. ipsig victoria condic-
tio devicta est. Atq; hac Tuæ, serenissime Princeps victoria quam late pate-
nello verborum mangoniò exprimi potest. Nec grise omnes, nec singulos,
arma tecum sumi fatè, nescio quoniam miserò funestò, Regni nostri compussi.
exremo certè liberasti interitu. Nempe, cum precantib; nobis ope ac cor-
succuristi, Regnum nostrum in pristinam restituere meministi statim: quod
exoptatissimo hoc tempore, benevolentia Tuæ freti, viveremus. Induxisti ubiq;
in Anglian Hollandonum copias, nos non deleturus, sed conservatus, le-
ras non abolitus, sed recuperatus: præprimis ubi paulo ante Turpam
indicasti, bellum hoc non crudelitate aut regnandi cupiditate, sed potius q. in
ultimo successionis jure, propter liberis Regni, quæ Parliamentum Singulari-
tatem, Comitius esse suscepimus. Proh enim immortalum Deum, quoniam
haec graviter doluimus, non modo libera Regni Comitia, sed orationem etiam
quæ pacem ac libertatem pristinam efflagitabant, pudiari. Neq;
oratione, sed etiam illas vel propterea dedimus turbas, neq; et illa unquam arma armis
silia, sed consilia nostra semper pacis et loce, non bellicis atq; armorum sociæ fuerat

facit et nemo tam iniquus rem non est censor qui et de Tua serenissima
 cetero et de nostra dubitate optima voluntate: cum Tu quidem indecessos
 minis cultores conservando a primis statim accessa censueris, coetens p.
 ac Patria hostibus iratis futurus. Videretur id fortasse minus minus:
 confaret experientia testimonio: incertum non raro extiterit et anticipatur
 turam belli esse: praeceps ubi belli aliquis magis quam pacis amorem extimescitur,
 et videtur, mox et ipse ad arma cupienda properat non dimicando: quoniam
 cordi Rei hujus et nos sumus testes. Xostri namque sensu ut in pace semper
 sic cum in bello concurvant: quotiescumque et quanto cum dolore perturbarunt: valetudinibus
 tamen nostra nostra patrem consideravimus. Hinc eò gratior nobis favebit in Pro-
 accidit aduentus: quod exortatio ille ab omnibus habebatur. Atque non belli jani
 causa inter se sunt sed victoriae comparanda. Et quidam? Ecce enim nos
 sumus tuam, celerrime Princeps, felicissimo exitu videlicet terminata: sed
 diu vacant meditationem famosissimam nostram metropoli non videmus. Quod
 obstinate perennit copia, eas Martis vis perculit, non Victoria ira: ut nem
 nostrum dubitare ausit: quin multas fieri posset. Princeps noster ad ipsorum
 exercitibus foret: et quod in Concubis nostris, quos potest, conservet. Gaudet
 inde felicissime Princeps, quando Tu hoc excellenti bono: suere cum fortitudinis et stabilitatis
 et gloria, tamen naturae et Victoriae suis: è quibus maxima nobis nefas
 fructus, nescitur jucunditas. Coetena vero cum aliis, tunc sua facta recordari
 et ut personae virtutis, ita plenaria felicitati Tuae gratulare, de nobis, quoniam
 Patria tecum simul salvoe è vis, toties cogitatus: quoties et nos de maris
 suis beneficiis, quoties de mirabili clementia Tuae, quoties de singulari
 pietatis et beatitudinis quae non modo summa, sed proprie divina nobis videbatur
 Tantusque est splendor in tande Tua, tanta in animi Tui magnitudo, tanta et dudum
 in confilii dexteritate dignitas: ut et haec et ipsa et illa à virtute erata, et
 omnia à fortuna data esse censeantur. Noli itaq; in Reconi nostri conformitate
 eis leib; ac iurib; defatigari: quin potius macte ego Tu; benevolo: hoc in
 te augustinum arimo. Nos enim toti sumus Tui: tu in eis sumus toti. Nec es nulla
 enuntia. Tua es: quin summa potius laus ac gloria putabitur: quod plenius, Te misericordia
 timendum esse sentimus.

CONFUTATIO. Ohe vero quod à laudibus suis, celerrime Domine, abrupti devenimus? Deinde
 in patentissima prolixæ laudis compunctione: è quod ita facilis nebis recusat
 haud daretur: nisi incomparabilis Tua modestia et ingens quod nobis
 faret suspicio: quia quidem non tam Tibi ipsis quoniam nobis maximi
 a Te conservati sumus, prohibenda. Et hanc sane est falsar esse novimus,
 bis tamen eadem extenuare haud dubitabimus. Tua non cautio, cautio non possit. Nec enim ver
 ut si in aliquo re peccandum sit nobis Tuodie: malum videri nimis sumus, et
 quoniam parum prouidi. Deo quod insuper tam impig ho die foret: qui Tibi
 diaretur? At ex Hollandorum numero, qui tecum sunt. Non est credibile
 tantum in illo populo furor: ut, quod dice, omnia bona sint adepti, his
 tam non anteponant sue. At ex juratissimo Nomini nostri hostibus
 mano-Catholicis? Non putamus. Omnes non qui fuerunt hostes nostri,
 pertinaciam suam omnia libertatem ac vitam amiserunt, aut tua missio
 dia retinuerunt: ut vel nulli super sint amplius de his: aut qui super sunt
 cati ho die existant. Atque cum in animis hominum tanta sint latentes
 recessus, ego hoc: quod alabor in suspicio aligra: sicut tamen
 gentia nostra ac fidelitas in excubando pro Te tanto magis auctoritera locum: quan

et tua, serenissimi
videm, indecessos
eris, coetens s.
e' ming' minum:
tum et a'c'is
is, quam pacis sa-
n' dimicatio'g'm
ut in pace semper
non dolore pertur-
ior nobis F'us
Atr. non habet jam
con'f'it'ur
Ecce enim nos
terminatum: sed
non videmus. Q'na
tonia in: ut nes
ceps noster ab i-
conservet. Gau'os
fuerere cum forta-
ting nobis nesci-
bia facta recorda-
re, de nobis, que
de singulari' t'is
ui magnitudinis,
virtute erata, ob
Reoni nostri conser-
o' benevolo' hoc in
t'is acti'z: elaborandum Tibi in hoc est: ut mi'lenim' deturbat' hinc Ren-
t'is. Nec nulla p'bl. restibus nostran, Tug' et deinceps c'den ben'e iterum constituta, vel resti-
t'is p'leriq' Te m'ib'le' potig', summa tranquillitate et otio per'f'ui'ro. Perfu'nis utiq' et otio
i' deven'ing'. Det
alis nebis re'v'ell'is
e'ns, quoq' nobis
in nobis maximi'z'
autio, cautie no'f'it'
ideri nimis f'io'is
foret: qui Tibi in
Non est credibil' serias, huic Te ostentes, oportet. Certe enim possentis, que miretur,
int' adepte, huj' un' pridem multa habet: nunc que laudet, expectat. Ob'sup'recept' inter'z
uis nostri hostib'z
nt hostes nostri, u'z
ut tua mis'ra
ut qui superfun'z
a' sint latet'ra'z
omni'z tamen
l'arit'z magis aue'z
locu': quang' et inter eos, qui na'scentur, ag'ne ac inter nos est,

magna futura sit contentio; alius quidem laudib⁹ ad coelum usq; res p⁹f.
Tus claturis, alius fortasse mag⁹ aliquid requisitus ^{Heuchling p⁹f. 23}
dicib⁹ n⁹ fidem committit: qui multis de Te post seculis judicialib⁹.
cabunt a. hi longe incorrupti⁹ quān nos. Nam et sine amore et sine
ditate, et nūq; sine odio et sine invidiā judicabunt. ^{Heuchling p⁹f. 23}
Te non pertinere videretur, quicquid de Te bene sunt iudicati⁹ exquisiti⁹
rerum censores: Videbitur tū nobis hodie idonee recte ad Te referri
pe qui novim⁹, Te talen esse: ut tuas laudes obscuratura nulla unquam
oblivio. Quapropter ad unum omnes Te, Domine, et hortamur et
orām⁹: ut vita, ut saluti Tua benē semper consulas: ut inservias nostris
nostreque et totis Patria commodis. Nos profectō omnes, nos singuli
n. non loginueris non modō excubias pro Te et custodias, sed m. tuteam⁹.
Itronum et corporum oppositus tollimur.

PERORATIO.

Sed ut, unde est orsa, in eōdem temporeb⁹ Oratio nostra, maximas
Cassifine Domine, gratias agimus, maiores n. habem⁹. Omnes sibi
sentient, quod ex eorum precib⁹ et lacrimis sentire potuisti. Quoniam
adstantib⁹ omnib⁹ necesse erat dicere, à me certe dici voluerunt: quicquid
dicturi essent ipsi. Letari n. meeror omnes, letari singulas non de congiatis
sed de communī Patrie salute sentio. Neg⁹ v. de recuperata Anglia
te tantum latamer: sed etiam solliciti conjunctis virib⁹ benignissimam
Numen adoramus: ut Te, Patria nostra Patrem, Patrem ac Protectorem
civium, diutissime fortē, diutissime hilarem videre ac venerari nobis
tiroat. Servet Te, Domine, Deus: Deus per bonitatem optimus, per
stet maxima Te servet longissime, addatq; ipse Augustus Domini
perennitatem: addat huic incrementa, quae nulla unquam fortuna
temporum vis debilitat. Tu v. Domine, non ante vitā decedas, q̄
consumis omnis felicitatis munereb⁹ nihil amplius, quod reddi possit
huius meritis, habeatur mater ^{RENITATIS} CAPITOLIUM.
Hoc, hoc ut longe illustri⁹, quān barbararum gentium quondam
factores, Romani superbissimam in ecclesiis leuantur Romanis, vel ipsi⁹
lis comitib⁹, vita huius fabur incediaris, unanimes tandem precum
acclamantes et ipsi Tibi, hodie praesenti, Romulium illuc soleb⁹.

FELICITER!

Dixi.

STYLOS EST OPT.

Quod sine pectori

Naturam Nisi car-

o est Oratio. Que-

ma dixerimus, fac-

Oratio concorditate

Styli exercitiorum

veni virum nominio:

Cui fasces du-

Vaudib⁹ ei-

v. ille de Stylo.

artem Scriptori⁹

taudandi, inter-

omni re in contra-

memoria tabul-

poliſſol? Diftri-

tonis membra, inſig-

neſcentib⁹, qui ad

minum in omni g-

modi sunt, laudation-

rum opificia, hu-

icet: qui non per

itar, sed b̄is depo-

rum in auscultando

de hac ipsa mat-

er, dum dico agor, n-

o Stylo dictor⁹ co-

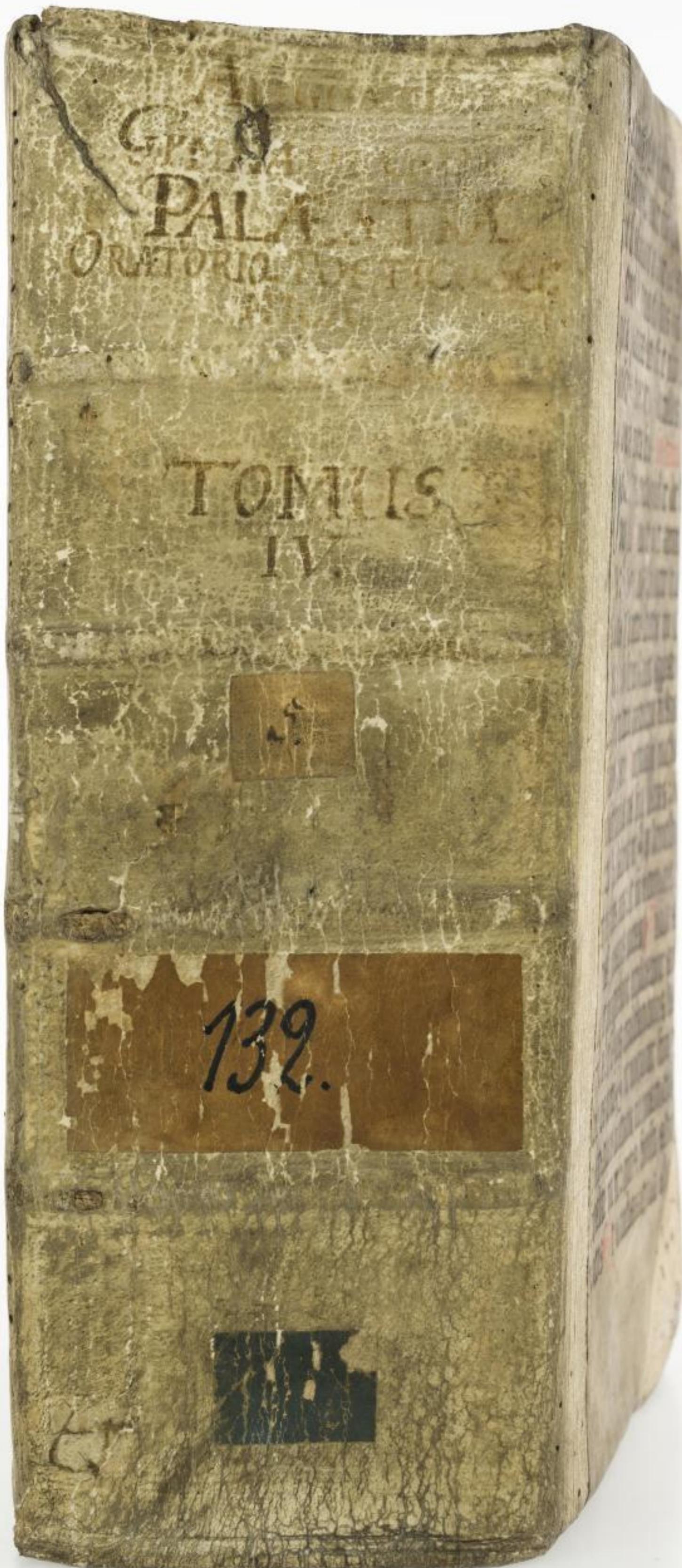
at cor illud. **L** alibi i.
eius super oleum.) : et ipi
acta sum domini curam tuam
et emuluet : et non debet mihi
auctiacionem nisto. **C**ui debet
aces eos : in puerum nascituris
in sanguinem et dulcis in ambo
nt dies suos : ego autem fratre
dumit.

Accedit dominus captivitatem plebis sue
iscerere mei deus
quoniam es tu
me hanc : **L**euitas evocat
me impugnans tribulerunt me
antilancerunt me iamque adiutori
quoniam multis bellicis ad
erit me **A**b aliis dicitur ad te
egu vero in te **L**euitus **T**u domine
scrinioris meos in deo quoniam
timet quid faciat mihi or
geta die verba mea exalbam
xsum me : omnis cogit nos co
rum **T**u inhabitalbit et absum

in p̄m obit sperant
et capmas nolit maius
ne si affluit uicht te
Sicut enim es tu deus in
qua putribas dei est et ubi con-
niscordia: qui in reddis o-
m̄s utera opera sua. **p̄s dñi**
Ora et misericordia: ad te de b-
onitate **S**icut in te am-
ita: faciat cum filio tibi
de mea. **N**on terra deserta in mi-
tia agerosa sic in sancto appre-
hendit: ut inderem uirtutem tua-
m̄iam. **I**am **Q**uoniam uic-
misericordia tua singulas: h-
occa laudabit te. **S**ic impon-
it in vita mea: et in nomine
tua manus meas. **E**s tu a-
et pinguedine replicabit an-
te. **R**ot latens exultacionis lau-
dit os meum. **S**ic memor fin-
istratum uicem ni menitua-
tralim in te: quia finit eum
necos. **E**t in uelatione al-

at cor illuc. **L** allu.
emis sup olim. : et ipi
acta sic. dñm nra
emuliet : et non. **R** ut in
actiacionem nisto. **C** u. dñm
iccs eos : m puerum mornis.
: sanguinū et dñosi nū emul
ut dñcs suos : ego mit hradu ē
omni.

territ dominus representationem plebis sue
uscire mei deus quoniam es tu
sic homo : **L**ucius Eudoxus
sic impugnans tribulerunt me
multo auferunt me ieiuno adiutorio
que multam multa bellum habet ad
eum sic **H**abuit etiam etiam
egu vero in te **L**ucius **III** in deo
sermones meos in deo **L**ucius
timido quid faciat in deo
qua duc verba mea et calum-
niun me : quis cogit nos co-
rum **II** inhabitauit etiam

AUGUSTI
GYMNASIIL
GORLICENSIS
PALÆSTRA
ORATORIO-POETICO-SCE-
NICA,
b. i.

EXERCITIA
ORATORIA, POETICA, SCENICA

publice,
aut in *Perorantium* *Cattedra*, aut in
Theatro Scenico,

Florentissima Juventute Scholastica
Gymnasii Gorlicensis,

Doctrinæ instauratio ac publicatio
DECIMUML ETIUSM,
AUDITORIBUS ac SPECTATORIBUS
ERUDITIS,

PRAESTANTES
M. CHRISTIANU FUNCKI

RECTOR E. GÖRLIC.
pleriq. a. 1785 somm. s. c. e. prompta
memoria exhibita

Tomus IV

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

SLUB

xi. Perpetuum Rei peractae
Monumentum, Postenfati
si vox futura, sera, iuris
Prauctoritatis Ampolisi
ni Crainis, possum

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

N
iolas insperite:
ut Viri deo tez Decorem!
et Parum, vix Insati, Marmorgestei
tanti gerois Tametsq; q; ad impotatur.
Ardentem ferte Stylos:
q; capse Titulum sive inscritio:
H. A. T. F. R. M. D. E. C. U. S. C. U. D. E. N. T. H.
G. R. T. I. T. V. R. T. U. S.
Q. U. S. T. S. I. I. B. H. O. C. T. E. N. U. S. H. A.
M. O. R. E. C. I. L. X. C. H. T. H. T.
Hicet! Et hoc librum
Bogdani Lisi!

75

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

115

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22

Sein ist alle Weise und alles was kommt und
Lest uns den vermittelnden unsern Menschen in den Himmel

zu bringen.

Und die Engel werden sie auf dem Himmel aufzurichten.

Hier liegt ein Helden mit dünner Krumme.

Vie frumm, demütig, keusch in ihrem ganzen Leben.

Sich stets erneien Lasset gebt sie her, du

So glaube: daß die reicht ^{Wertvoll} deß Reichs
gezeigt seyn.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

710
leben und dichten verfall zu bologan.
in sind unabfänglich seines seßes gantz und fernend,
et handelsgeschäft auf bey gebliebenen bologan,
mit abtaktung pflichtigen observant und ga-
genden pferdebrigung zu erwenden und bei-
gefülden. Da wir im übrigen solange wir
sich in diesen versteigert seyn, werden

Jan.

Gebor am 10.

Joh. Gottlieb Dörflein,
Schreibmeister - Schriftg.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

854.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21